॥ वैश्रम्यायन उवाच ॥ त्राविष्टेयं मया बाला सर्वयेत्यवगम्य तु । कार्ष्णिईष्टेन सनसा इंसीमिद्मुवाच्छ । दैत्येन्द्रतनया प्राप्तमवगच्छस मामिह। षट्पदेः सह षट्पादो भूवा मास्ये निसीय तु। विधेयोऽसि प्रभावत्या यथेष्टं मयि वर्त्तता । दत्युका दर्भयामास सुरूपे। रूपमात्मनः। तद्भर्षपृष्ठं प्रभया द्योतितं तस्य धीमतः। त्रभिभूता प्रभा चैव राजंश्वन्द्रोद्भवा ग्रभा । प्रभावत्यास्तु तं दृष्ट्वा वर्धे कामसागरः। चन्द्रस्वेवोद्ये प्राप्ते पर्वण्यां सरितास्पतिः। ससज्जाधामुखी विश्वित् विश्वित्तिर्थगवेविणी। प्रभावती तदा तसी निश्चलेवामलेचणा। करेणाधःप्रदेशे तां चार्भषणभूषिते। स्पष्टीवाच बरारोहां रोमाश्चिततनुसन्। मनोर्यग्रतैर्न्थं किं पूर्णेन्दुसमप्रमं। त्रधामुखं मुखं कला न मा किञ्चित् प्रभाषमे। प्रभापमदं माकार्षीर्वद्नस्य बरानने। माध्वमं त्यन्यता भीत दामः माध्वन्यद्यता। न कालमिव पश्यामि भीर भीरतमृत्युज । याचास्येषाऽञ्चलि छता प्राप्तकालं निवीध मे। गान्धर्वेण विवाहेन कुरुखान्यहं सम । देशकालान्हपेण हपेणान्त्रमा सती । उपसृथ्य ततो भैमा मणिखं जातवेद्मं । जुहाव समये वीरः पुष्पर्मन्त्रानुदीर्यन्। हे विक्रिक्ति है जगाहाय करं तस्या बराभरणभूषितं। चके प्रद्विणचेव तं मणिसं जतायनं। प्रजञ्चास स तेजस्वी मानयञ्चचाताताजं। भगवान् जगतः साची ग्रभस्यायाग्रभस्य च। उद्दिश्य द चिणां वीरो विप्राणां यद्नन्दनः। जवाच हंसीं दारस्या तिष्ठावा रच पचिणि। तस्या प्रणम्य यातायां कामसं। चारुलाचना । ग्रहाय द्विणे हस्ते निनाय ग्रयने तमं। जरावयोपवेग्येनां सान्वयिता पुनः पुनः। चुन्व शनकेर्गण्डे वासयन्यखमारुतः। ततोऽस्या त्रापपा वर्त्रा पद्मां मध्करो यथा। त्रालिलिङ्गे च सुत्राणीं क्रमेण रतिकाविदः । त्ररामयद्र इस्रोनां न चोदेजितवांसादा। त्राप कत्त्रच रत्यथं रतिकार्थिविशारदः। उवास स तया सार्द्ध रमन क्रण्णमृतः प्रभुः । ऋरणोद्यकाले च ययौ यत्र नटालयः । श्रकामया प्रभावत्या कथश्चित् स विसर्जितः। तामेव मनसा कान्तां कान्तह्यां समुद्रहर्त्। त जषुर्नटवेशेन कार्यार्थं भैमवंश्रनाः। प्रतीचन्तसद्। वाक्यमिन्द्रकेशवयोस्तद्। उद्योगं वज्रनाभस नैसे। क्विवाक्य विजयं प्रति । प्रतीचन्ता महात्माना गृह्यमंरचणे रताः । कार्यपस्य मुनेः सर्वं यावत्तावत्रराधिप। देवासुराणां सर्वेषा मित्रोधो महात्मना । वैलाक्यविजयार्थाय जपता धर्माचा रिणा। एवं कालप्रतीचाणां वसतां तत्र धोमता। मंत्राप्तः प्रावधो रम्यः सर्वभूतमनोहरः। त्रहर्तिश्च वत्रान्तं प्रयक्ति मनोजवाः। श्रविश्वविश्वाः कुमाराणां महात्मना । रेने सह प्रभावत्या प्रदावश्वानुहृपया । रात्री सहातेजा धात्तराष्ट्राभिर चितः। तेर्हि वज्रपुरे हंभैर्व्यमद्भिवाज्ञया। व्याप्तं नृप नटोस्तां स न विदः का समाहिताः। दिवाऽपि र किम्णेयस्त प्रभावत्या नृपास्त्रे। तिष्ठत्यन्ति वीरा इंसमंघाभिरिचतः। माययाऽख प्रतिच्हाया दृश्यते हि नटासये।